

FD heft glas op hen die met ons spraken

2020 was het jaar van de onheilspellende metaforen, zoals 'we dansen met het virus' en 'aan de frontlinie vecht het zorgpersoneel'. FD-redacteuren proosten op de mensen die dit nieuwsjaar hun verhaal hebben verteld in de krant: van woningzoekende tot vaatchirurg, van filosoof tot horecaondernemer. Ook Bruno Bruins, die als minister van Medische Zorg & Sport ten prooi viel aan oververmoeidheid, verdient een heildronk.

 PAGINA 18

Het FD heft het glas

De grote hamer deelt klappen uit, we dansen met het virus en aan de frontlinie vecht het zorgpersoneel. 2020 is het jaar van de onheilspellende metaforen. FD-redacteuren proosten vandaag op de mensen die het nieuwsjaar – tegen wil en dank – met hun verhalen hebben geïllustreerd. Op hun moed, hun lot, hun veerkracht en in een enkel geval als aansporing om het volgend jaar beter te doen.

Wilt u de verhalen van al deze mensen lezen? Kijk op fd.nl/hefthetglas

FOTO: ILVY NJOKIKTJEN VOOR HET FD

Dokter Maarten Dinkelman

Het was de laatste week van maart, de week van de waarheid voor Noord-Brabantse ziekenhuizen: gingen de ic's het houden of was de toestroom te groot? Een week lang sprak ik Maarten, die als vaatchirurg in het crisisteam van het Elisabeth-TweeSteden Ziekenhuis ervoor moest zorgen dat alles goed ging. Hij vertelde over de ambulances met coronapatiënten die in colonne kwamen aanrijden. Een patiënt die plots op de wc in elkaar zakte en overleed.

Verpleegkundigen die huilend uit de nachtdienst kwamen. Deze toost is dan ook eigenlijk voor al het zorgpersoneel dat alweer keihard moet werken. Nu vaak zonder applaus, maar met een beveliger voor de deur. Hou vol, 2021 wordt beter!

Anna Dijkman schreef over Maarten Dinkelman in de krant van 28 maart.

FOTO: VINCENT MENTZEL

Filosoof Awee Prins

Netflix je nou eens niet door deze crisis heen. Durf eens helemaal niks te doen.' Een wijze raad van filosoof Awee Prins, fervent bepleiter van verveling. En in een samenleving waarin alles altijd nut moet hebben, klonk zijn pleidooi haast als een daad van verzet. Ik merkte de afgelopen maanden dat maar weinigen zich aan de stilte van de pandemiasamenleving durfden over te geven.

Ik zag mensen de gekste hobby's oppakken, nog harder werken en ja, heel veel netflixen. En dan dacht ik aan Prins. We hebben nog wat crisismaanden te gaan. Hopelijk komen we eruit 'met meer schroom, minder ongeduld en meer aandacht voor de broze wezens die wij zijn'.

Sandra Olsthoorn schreef over filosoof Awee Prins in de krant van 11 april.

FOTO: CASPER KOSTER

Kostuummaker Nicky Nina de Jong

Het was een jaar van incasseren voor Nicky Nina de Jong, decor- en kostuumontwerper. Half maart, tijdens de voorbereiding van een nieuw toneelstuk, ging Nederland op slot. Geen publiek, geen werk, geen inkomen. Toen hoorde ze dat de zorg om mondkapjes schreeuwde. Ze kroop achter haar werkloze naaimachine en maakte ze zelf. Honderden, sinds maart. Een tante deelde ze gratis uit bij organisaties voor thuiszorg. Tot ze weer met miljoenen uit China kwamen. In de zomer leefde het theater heel even op, er kwamen wat decoropdrachten. De laatste was voor *Ik ben er even niet* in het Rotterdamse Maastheater. Maar helaas, geen première. Nederland ging weer op slot.

Jan Fred van Wijnen schreef over Nicky Nina de Jong in de krant van 6 april.

FOTO: DIEDERIK VAN DER LAAN

Horecaondernemer Tsibo Lin

Precorona schreef ik een profiel over horecaondernemer Tsibo Lin. Hij is onder meer eigenaar van het Linden Hotel in de Jordaan in Amsterdam. Elke keer als ik er langsloop, denk ik: ik wou dat ik toerist was.

Deze zomer keek ik weer eens naar binnen. Dicht, donker. Het had me niet moeten verbazen. De horeca had het al maanden moeilijk. Toch schrok ik.

Er zullen ongetwijfeld horden mensen zijn die het zwaarder hebben dan Tsibo, want hij en zijn gezin zijn gezond en zijn andere hotels zijn open. Toch proost ik op hem, als exponent van alle ondernemers die bijna tien maanden in de mist hebben gereden en niet wisten wanneer de volgende bocht er aankwam.

Alex Ruitenbeek schreef over Tsibo Lin in de krant van 2 januari.

FOTO: KIKI GROOT VOOR HET FD

Zzp'er Ina Sok

In maart rondde de kersverse zzp'er haar eerste opdracht af voor het Stedelijk Museum. Ina Sok, tevens beeldend kunstenaar, was na een carrière bij de AFM voor zichzelf begonnen. Met inspiratiesessies wilde zij creativiteit op de werkvloer aanwakkeren.

Toen kwam corona. Het werk viel stil en de Amsterdamse zag zich genoodzaakt tijdelijk naar Dedemsvaart te verkassen: haar oude moeder had haar zorg nodig. 'Dit is een bijzondere periode en ik accepteer het gewoon', zei ze.

Nog steeds is het stil. Sok kreeg wat kunstopdrachten en schrijft een boek. En haar moeder? Daarmee gaat het minder, maar haar humeur wordt steeds beter. 'Rare wereld', concludeert Sok.

Elfanie toe Laer schreef over Ina Sok in de krant van 5 juni.

FOTO: MARC CLAASSEN

Woningzoekende Marc Claassen

Marc Claassen (28) zette dit voorjaar een bureau naast zijn bed en dacht: nu heb ik wel erg weinig ruimte. Maar zijn huisgenoot videobelde al aan de keukentafel en Marc wilde privacy.

Het massale thuiswerken legde ook het grote Nederlandse woningtekort bloot. Vooral koopstarters zoals Marc zitten vast. Ze betalen veel huur voor een huis dat ze (noodgedwongen) moeten delen. Hun studieschuld drukt vaak het hypotheekbedrag dat ze kunnen lenen en koophuizen zijn schaarser dan ooit en dus duur.

Marc bood meerdere keren tevergeefs, al hoopt hij begin 2021 alsnog met de sleutel van een eigen woning in handen te staan. Ik hoop het met hem.

Erik van Rein schreef over Marc Claassen in de krant van 17 oktober.

FOTO: ERIC PIERMONT / AFP

Ceo Pieter Elbers

Geer maar aan staan. Wat kun je nog als ceo? Als een virus je hele vloot aan de grond houdt. Als je speelbal wordt van politieke wensen en een opportunistische samenleving. Als vakbonden elkaar het leven zuur maken en de sfeer op de werkvloer verzuren. Als je het personeel dat een jaar eerder als één man achter jouw herbenoeming stond, deels moet ontslaan. Als in Frankrijk nog altijd aan de autonomie van KLM wordt gezaagd. Als je als graai-er wordt neergezet vanwege je beloning.

Pieter Elbers bleef nuchter en praktisch, de hedendaagse verpersoonlijking van *Keep Calm and Carry on*. Hij heeft inmiddels een bed op kantoor, om zijn energiebalans op peil te houden in deze marathonschiet.

Pieter Couwenbergh schreef over Pieter Elbers, o.a. in de krant van 30 mei.

FOTO: YOUNG GHANAIAN PROFESSIONALS

Bestuurder S. Bediako Waterberg

Het leek wel of Samuel Bediako Waterberg 'leefde met haast', zei iemand over hem. Waterberg, een Nederlandse Ghanees, was overal en kende iedereen. Hij werkte bij Rabobank, maar keerde terug naar zijn geboorteland. In Accra werd hij manager van Diagnostic Centre, een privékliniek waar ook gewone mensen werden behandeld. Vervolgens werd hij bestuursvoorzitter van de People's Pension Trust, een laagdrempelig pensioenfonds. 'Hij heeft impact gehad op het leven van honderdduizenden mensen in Ghana', schreef een site die een inzamelingsactie hield. Want eind maart stierf Waterberg, vader van drie kinderen, in Ghana, aan corona. De harde werker met de glimlach, werd slechts 41 jaar.

Carol Grol schreef over Samuel Bediako Waterberg in de krant van 11 april.

FOTO: DAVID VAN DAM VOOR HET FD

Ex-minister Bruno Bruins

Let een beetje op elkaar', zei minister voor Medische Zorg en Sport Bruno Bruins. Het was half maart. Nederland ging voor het eerst op slot.

Het waren gevleugelde woorden van een man die iets te weinig op zichzelf lette. Drie dagen later viel Bruins tijdens een slopend Kamerdebat om.

Een nacht goed slapen zou wonderen doen, bleef de VVD'er hoopvol. Opgeven ligt niet in zijn aard. Maar één nacht slaap bleek te weinig. Bruins' energie was op. Het altijd maar aanstaan werd hem te veel. Hij zag zich gedwongen af te treden.

Toch blijft Bruins door die ene zin voor altijd verbonden aan coronajaar 2020. Let een beetje op elkaar.

Bas Knoop schreef over Bruno Bruins, o.a. in de krant van 20 maart.

FOTO: TAMMY VAN NERUM VOOR HET FD

Bestuur UVSV/NVVSU

Dertig jaar geleden werd ik lid van de Utrechtse studentenvereniging UVSV/NVVSU. Ik kwam uit Enschede en kende bijna niemand in de stad. Al snel had ik vrienden, met wie ik kon lachen en doorhalen, maar die ook meehuilden als het leven eens tegenzat.

Afgelopen september ging ik terug naar Drift 19, om een portret te maken van het bestuur. Het kabinet had net de kennismakingstijd verboden. De zes meiden moesten alles uit de kast trekken om 300 eerstejaars toch goed te laten landen. Ik hef mijn glas op alle studenten die zich bij hun vereniging hebben ingezet om eerstejaars op weg te helpen. Jullie hebben ze een anker gegeven in een nieuwe, vreemde stad.

Hella Hueck schreef over het bestuur van UVSV/NVVSU in het FD van 5 september.

FOTO: OHV VERMOGENSBEHEER

Directeur Richard Abma

Op 9 maart 2020 ziet directeur Richard Abma van vermogensbeheerder OHV dat de financiële markten klap na klap te verwerken krijgen. Risicovolle bedrijfsobligaties zijn haast onverkoopt, de olieprijs daalt met bijna 20% en aandelenbeurzen leggen wereldwijd de handel stil, om koersverliezen te beperken.

'Van anderhalve meter afstand hadden we nog nooit gehoord', zegt hij ruim negen maanden later. Overheden en centrale banken hebben hun werk vooralsnog goed gedaan, zegt hij. '2021 kan een mooi jaar worden voor de financiële markten. Maar met de gestegen overheidsschulden moeten we de inflatie goed in de gaten houden. Als die begint te stijgen, kan het op eens snel gaan.'

Mathijs Rotteveel schreef over Richard Abma o.a. in de krant van 10 maart.

FOTO: GERHARD VAN ROON

Directeur Mijke Loeven

De gezamenlijke ervaring is weg en daarmee raakt het virus ons in het hart, zei Bimhuis-directeur Mijke Loeven in april. Al een maand was het stil in de Amsterdamse jazzconcertzaal. Ze vertelde over de verslagenheid toen de deur dicht moest, maar ook over hoe ze met haar team nadacht over nieuwe dingen. Want: Jazz moet. Jazz verbindt. Improviseren verjoeg ze de stilte uit de zaal. Streamen bood soelaas. Verras-send: er kwamen een vroeg en een laat concert. Da's ten minste twee keer een handjevol publiek. De stukken worden beter met jullie erbij, zei een muzikant begin december tijdens een concert. Hartverwarmend. Een toost op Loeven en haar strijd voor die gezamenlijke ervaring.

Jasper Houtman schreef over Mijke Loeven in de krant van 22 april.

